

Instruks for folketingets ombudsmand.

(Vedtaget af folketinget den 9. februar 1962.*)

I medfør af § 3 i lov nr. 203 af 11. juni 1954 med senere ændringer, jfr. lovbekendtgørelse nr. 342 af 1. december 1961, fastsættes herved følgende instruks for folketingets ombudsmand.

§ 1. Det påhviler folketingets ombudsmand på folketingets vegne at have indseende med statens civile og militære forvaltning samt kommunernes forvaltning.

§ 2. Ombudsmandens virksomhed omfatter ministrene, statens tjenestemænd og alle andre personer, som virker i statens tjeneste, jfr. dog stk. 2 og 4.

Stk. 2. Folkekirkens tjenestemænd henhører under ombudsmandens virksomhed, bortset fra spørgsmål, der direkte eller indirekte vedrører kirkens lære eller forkyndelse.

Stk. 3. Personer, der virker i kommunernes tjeneste, er omfattet af ombudsmandens virksomhed, for så vidt angår de sagsområder, hvor der er hjemmel for rekurs til en statsmyndighed. Den samlede kommunalbestyrelses virksomhed er dog ikke undergivet ombudsmanden.

Stk. 4. Uden for området for ombudsmandens virksomhed falder den del af forvaltningen, der varetages af dommere, justitssekretærer, chefen for skiftekontoret under Københavns byret, protokolsekretærer i højesteret og fuldmægtige ved domstolene.

Stk. 5. Når ombudsmanden af egen drift optager en sag til undersøgelse, gælder de i stk. 3 nævnte begrænsninger ikke, for så vidt der er tale om krænkelse af væsentlige retlige interesser.

§ 3. Det påhviler ombudsmanden at være opmærksom på, om nogen, der omfattes af hans virksomhed, i tjenesten forfølger ulovlige formål, træffer vilkårlige eller uri-

melige afgørelser eller på anden måde gør sig skyldig i fejl eller forsømmelser ved udførelsen af tjenesten. Ved udøvelsen af sine beføjelser skal ombudsmanden tage hensyn til de særlige vilkår, hvorunder det kommunale styre virker.

Stk. 2. Ombudsmanden er berettiget til efter anmodning eller af egen drift at undersøge enhver civil og militær virksomhed, der henhører under hans embedsområde.

Stk. 3. Ombudsmanden er berettiget til at inspicere ethvert tjenestested under staten og har med tilsvarende begrænsninger som omhandlet i retsplejelovens § 749, stk. 1, adgang til samtlige lokaler. Under behandlingen af en sag vedrørende den kommunale forvaltning kan ombudsmanden inspicere vedkommende kommunale tjenestested.

Stk. 4. Enhver, der virker i statens og kommunernes tjeneste, er forpligtet til at meddele ombudsmanden de oplysninger og til at fremlægge de dokumenter og protokoller, som han i sit hvervs medfør forlanger.

Stk. 5. Ombudsmandens krav på oplysninger i medfør af stk. 4 er undergivet de begrænsninger, der følger af § 2, stk. 2, 3 og 4. Når ombudsmanden af egen drift optager en sag til undersøgelse, gælder dog alene de begrænsninger, der følger af § 2, stk. 2 og 4. Endvidere er ombudsmandens krav på oplysninger undergivet begrænsninger svarende til, hvad der er fastsat i retsplejelovens § 169, stk. 1 og 3, § 170, stk. 1, hovedreglen i § 170, stk. 4, og § 749.

§ 4. Enhver kan indgive klage direkte til ombudsmanden over personer og forhold, der henhører under hans virksomhed. Den, der er berøvet sin personlige frihed, har ret til i lukket skrivelse at rette henvendelse til ombudsmanden.

*) Se FT: 2436, 2684, 2885; B. 173. Bek. nr. 48 af 9. febr. 1962.